

[Annette Just]

at hvis de ikke skal have lov til at følge alle deres regler om at gå udenom, er der i hvert fald ikke 11 lande, der helt står last og brast. Det, vi har bedt om, er i virkeligheden, at vi kan få de samme undtagelsesmuligheder som England, men det har udenrigsministeren ikke på noget tidspunkt ønsket at diskutere.

Så ved udenrigsministeren lige så godt som jeg, at det ikke kan lade sig gøre at bruge EF-institutionerne. Hele Maastrichtpapiret er en rettelse til Romtraktaten, som er bygget op om EF-institutionerne, og derfor ved jeg ikke rigtig, hvad det er for noget, når udenrigsministeren siger, at hvis vi siger nej, skal vi bare sætte os ned med hænderne i skødet og sige, at de må gøre, hvad de vil, vi vil slet ikke være med mere.

Jeg vil gerne se det parti i Folketinget, der går ind for, at vi skal melde os ud af EF. Jeg har ikke hørt en eneste sige det, men udenrigsministeren sagde rent faktisk, at hvis vi siger nej, er vi ude af EF. Vi siger tværtimod, at vi vil give EF og det indre marked den chance, det er for samhandel og samarbejde, og det er lige akkurat det stik modsatte. Når jeg brugte eksemplet med Luxembourg, hvor de faktisk har meget store problemer, er det altså heller ikke noget, jeg selv har fundet på, men det er på grundlag af et interview med politiske ledere i Luxembourg, som er meget bekymrede over det, der hedder EF-borgerskab, og det ved udenrigsministeren såmænd udmærket, for valgretten kan faktisk give problemer.

Til allersidst er jeg blot for en ordens skyld nødt til at rette en enkelt lille fortalelse af mit eget parti. Vi er helt opmærksom på, at vi ikke taler om vetoretten, men om enstemmighedsprincippet, når vi taler om ændring af Romtraktaten til Unionen.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Uanset hvor langt borte fra talerstolen man befandt sig, da udenrigsministeren besteg den, kunne man ikke være i tvivl om, at udenrigsministeren var vred.

Jeg har ikke censureret eller godkendt Fremskridtspartiets indlæg, så jeg skal selvfølgelig ikke stå til ansvar for, om der skulle være en eller anden detalje deri, som gav udenrigsministeren grundlag for de meget stærke ord, der blev brugt om indlægget, men i anledning af,

at udenrigsministeren tegnede et meget lyst billede af stemningen i de 11 andre lande, vil jeg ganske roligt spørge, hvilken betydning udenrigsministeren tillægger de tyske delstateres tilkendegivelse vedrørende Traktatforslaget. Er den uden betydning?

Jeg vil også sådan i al stilfærdighed uden at gå i detaljer med hensyn til udformning af enkelte paragraffer alligevel prøve at holde fast i noget, som jeg altid har opfattet at man lagde vægt på i EF-Traktaten, nemlig at aftalerne skulle holdes. Jeg har altid opfattet det sådan, at man ikke kunne lave om på Romtraktaten og dens efterfølger, uden at vi var enige om det.

Nu fortæller udenrigsministeren med så stærke ord, at de næsten giver et skræmmebillede, at hvis vi ikke vil være med og ikke siger ja til den ændring, der nu er foreslået, laver de andre bare noget andet. Betragter udenrigsministeren ikke det som en reel omgåelse af den aftale, der blev indgået med Romtraktaten?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Som jeg forstod udenrigsministerens indlæg, tager fru Annette Just fejl, når hun tror, at det, der trues med i skræmmekampagnen, er, at Danmark bliver smidt ud af EF. Sådan som jeg hørte det, er det ikke det, udenrigsministeren siger. Udenrigsministeren ønsker, at vi i fuld alvor skal tro på, at hvis danskerne stemmer nej den 2. juni, forlader alle de andre lande EF, laver en ny forening – jeg kan se, at udenrigsministeren nikker – og lader Danmark sidde alene tilbage med EF.

Er det den sandhed, vi skal tro på? Er det det billede af virkeligheden, der tegner sig i Europa i dag? Hvis vi virkelig skal tage den slags for gode varer, begynder jeg at få en vis forståelse for hr. Freddy Blaks bemærkninger om, at udenrigsministeren måske skulle indstille kanonskydningen i de næste 3 uger, og for den socialdemokratiske bekymring for udenrigsministerens udtalelser, ligesom jeg begynder at forstå, at selv om Socialdemokratiet har accepteret, at udenrigsministeren i denne sag er førerhund, ønsker man, at førerhunden skal have mundkurv på.

(Kort bemærkning).